

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 13. toukokuuta 2022
(OR. fr)

8979/22

COH 39
SOC 260

ILMOITUS

Lähettiläjä:	Puheenjohtajavaltio
Vastaanottaja:	Pysyvien edustajien komitea / Neuvosto
Asia:	Miten voisimme mukauttaa yhteisiin tavoitteisiin tähtäävää kehitystä siten, että siinä otetaan paremmin huomioon paikallisten toimijoiden kehittämät ratkaisut? = Keskustelu

Koheesiopolitiikasta vastaavia ministereitä pyydetään keskustelemaan koheesiopolitiikkaa käsittelevässä yleisten asioiden neuvoston istunnossa 2. kesäkuuta tämän ilmoituksen liitteessä olevan puheenjohtajavaltion asiakirjan pohjalta siitä, miten voisimme mukauttaa yhteisiin tavoitteisiin tähtäävää kehitystä siten, että siinä otetaan paremmin huomioon paikallisten toimijoiden kehittämät ratkaisut.

Yleisten asioiden neuvosto (koheesio) 2. kesäkuuta 2022**Tausta-asiakirja**

Euroopan unionin tunnuslause "Moninaisuudessaan yhtenäinen" ei ole koskaan ollut yhtä ajankohtainen, sillä rajoillamme käynnissä olevat dramaattiset tapahtumat ovat muistuttaneet meitä siitä, missä määrin rauha on edelleen yksi Euroopan unionin keskeisistä perustavoitteista. Unionin kulttuurien ja kielten rikkauden tunnustaminen on myös osoitus sen alueiden ja paikallisyhteisöjen monimuotoisuuden tunnustamisesta. Maailmassa, jossa joudumme kohtaamaan merkittävän digitaalisen, sosiaalisen ja ilmastosiirtymän seuraukset, voimme olla yhdessä vahvempia ennen kaikkea yhteisen perintömme eri osatekijöiden ja niiden sopusointuisen ja tasapainoisen kehityksen ansiosta.

EU:n koheesipolitiikka on perustamisestaan lähtien toiminut lähtökohtana yhteisille kehitys- ja kasvusuunnitelmille, joilla pyritään löytämään lisää mahdollisuuksia kestäväan kehitykseen, vähentämään liiallisista eroista johtuvien jännitteiden riskiä ja parantamaan kaikkien eurooppalaisten elämänlaatua.

Viimeisimmässä koheesioraportissa vahvistetaan, että jäsenvaltioiden ja EU:n alueiden lähentyminen edistyy ja että unionin kehitystaso on parantunut.

Siinä on kuitenkin myös kartoitettu koheesion uusia haasteita ja riskejä, joihin on nyt valmistauduttava yhteisesti määriteltyjen strategioiden ja tavoitteiden pohjalta erityisesti, jotta voitaisiin ehdottaa kestäviä ratkaisuja seuraaviin:

- tiettyjen alueiden (maaseutualueet, syrjäiset alueet, teollisuuden muutosprosessissa olevat alueet jne.) ja niiden väestön taantuminen, koska ne tuntevat jääneensä jälkeen ja sivuun keskeisestä taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta kehityksestä, mikä lisää tyytymättömyyden epätasaista jakautumista;

- vaikeudet monilla alueilla, joissa niiden saamasta tuesta huolimatta kehitys on pysähtynyt tai jopa taantumassa Euroopan keskiarvoon verrattuna ja joilla on vaikeuksia päästä kestävä kasvun tielle. Tällaisia kehitysloukkuja on kaikilla unionin maantieteellisillä alueilla ja kaikilla kehitystasoilla.

Nämä havainnot herättävät kysymyksiä myös seuraavista:

- ovatko menetelmät, joita on käytetty ohjelmissa kolmen sukupolven ajan, päteviä näiden alueiden kehityssuunnitelmien ohjaamiseksi vuoden 2027 jälkeisellä kaudella; ja
- miten koheesiopolitiikan prioriteetteja voidaan mukauttaa siten, että alueille annetaan mahdollisuus ottaa huomioon omat tarpeensa ja kehitysvalmiutensa, jotka eivät ole eivätkä voi olla yhdenmukaisia kaikkialla Euroopan unionissa.

Puheenjohtajavaltio esittää näiden havaintojen pohjalta myös seuraavan kysymyksen keskustelua varten:

Pitäisikö menetelmää pohtia uudelleen?

Euroopan aluepolitiikassa vahvistetaan yhteiset eurooppalaiset suuntaviivat kaikille alueille niiden ominaispiirteistä riippumatta. On kuitenkin yleisesti tunnettua, että paikalliset toimijat osaavat parhaiten määrittää alueidensa tarpeet ja että samat ratkaisut eivät sovi kaikkiin tilanteisiin (*one size does not fit all*).

Miten voisimme näin ollen mukauttaa yhteisiin tavoitteisiin tähtäävää kehitystä ja lisätä samalla eriyttämistä, jotta erilaiset lähtökohdat otettaisiin huomioon?

Miten voimme yksinkertaistaa politiikan täytäntöönpanoa ja säilyttää samalla paikallisten toimijoiden sitoutuminen ja kumppanuusperiaate siten, että edistettäisiin eriytettyjä kehityskulkuja, jotka lähentyisivät kohti laajojen eurooppalaisten strategisten suuntaviivojen saavuttamista?